

14A

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 31/11**Sud:** Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Rješenje**Datum odluke:**

20.01.2012.

Prethodna odluka: -

Ksž.br.31/11

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije Milivoja Katnića, kao predsjednika vijeća, sudija Zorana Smolovića i Svetlane Vujanović, kao članova vijeća, uz učešće namještenika Ljiljane Košarac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih: L. D., kog brani adv. H. G., Š. B., kog brani adv. N. R., K. R., kog brani adv. R. Z., T. M., kog brani adv. U. Đ., M. Ž. kog brani adv. N. R., D. A., kog brani adv. H. G., P. P., kog brani adv. Ž. J., zbog krivičnih djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 3 u vezi st. 1 Kz-a, posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 i st. 2 u vezi st. 1 (?) Kz-a, trgovine ljudima iz čl. 444 st. 3 i 6 KZ-a, a optuženog K. R. i zbog još jednog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, i krivičnog djela trgovine ljudima iz čl. 444 st. 6 Kz-a, S. V. koga brani adv. D. L. i J. R. koga po službenoj dužnosti brani adv. D. Đ., zbog krivičnog djela trgovine ljudima iz čl. 444 st. 6 Kz-a, B. M., R. V. i R. M. koje u drugostepenom postupku brani adv. Z. B. zbog krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Kz-a, B. N. kog brani adv. Z. B. zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a, M. N. kog brani adv. N. T. i optuženog R. Z. kog brani adv. M. V. zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, a optuženog M. N. još i zbog jednog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, odlučujući o žalbi specijalnog tužioca i žalbama branilaca optuženih L. D., Š. B., K. R., P. D., P. P., T. M., D. A., M. Ž., B. M., R. V., R. M., B. N. i optuženih Š. B. i P. P., izdatljenim na presudu Višeg suda u P. Ks.br. 25/2010 od 13.06. 2011.g., nakon sjednice vijeća održane u prisustvu optuženih L. D., Š. B., P. P. i B. N., i branilaca adv. H. G., N. R., Đ. U., Z. B., M. Ž. po zamjeničkom punomoćju adv. D. Đ. i D. L. i adv. N. T. po zamjeničkom punomoćju adv. Ž. J., dana 20.01.2012, donio je:

RJEŠENJE

Uvažavaju se žalba VDT CG - odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina kao i žalbe branilaca optuženih L. D., Š. B., K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A., P. P., kao i žalba branilaca optuženih B. M., R. V., R. M., B. N., kao i žalbe optuženog Š. B. i

optuženog P. P., te i po službenoj dužnosti ukida presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br. 25/10 od 13.06.2011.g. i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje u osuđujućem i oslobađajućem dijelu osim u odnosu na optužene M. N. i R. Z., u odnosu na koje prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e:

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br. 25/2010 od 13.06.2011.g. optuženi L. D., Š. B., K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A., P. P., S. V., B. M., R. V., R. M., B. N., J. R., M. N. i R. Z., oglašeni su krivim i to pod stavom I:

- optuženi L. D. i Š. B., za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, činjenično opisano u stavu I izreke prvostepene presude, za koje je optuženom L. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, a optuženom Š. u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci; krivično djelo posredovanje u vršenju protitucije iz čl. 210 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, činjenično opisano u stavu I izreke prvostepene presude za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, i osuđeni i to: optuženi L. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, a optuženi Š. B. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, u koje kazne im je uračunato vrijeme koje su proveli u pritvoru od 14.02.2010.g. pa nadalje.

- optuženi K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A. i P. P. za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 1 Kz-a, za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine; i krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, činjenično opisana pod stavom I izreke prvostepene presude, za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine, a optuženi K. R. i za krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom IV izreke prvostepene presude, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, pa je optuženi Korać Ranko osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 9 (devet) mjeseci, a optuženi P., T., M., D. i P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, u koje kazne im je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 14.02.2010.g. do 13.06.2011.g.

Pod stavom II izreke prvostepene presude oglašeni su krivim:

- optuženi B. M., R. V., R. M. za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom II izreke prvostepene presude i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine.

Pod stavom III izreke prvostepene presude oglašen je krivim:

- optuženi B. N. za produženo krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a u vezi čl. 49 Kz-a, činjenično opisano pod stavom III izreke prvostepene presude za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Pod stavom IV izreke prvostepene presude oglašeni su krivim:

- R. Z. za krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a, a optuženi M. N. za produženo krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a u vezi čl. 49 Kz-a, činjenično opisana pod stavom IV izreke prvostepene presude za koja djela im je izrečena uslovna osuda kojom im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca i određeno da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od jedne godine ne učine novo krivino djelo.

U odnosu na optužene S. V. i J. R. u osuđujućem dijelu prvostepene presude nije opisano za koje krivično djelo se oglašavaju krivim.

Osnovom čl. 75 st. 3 Krivičnog zakonika oduzeti su predmeti i to:

- od optuženog L. D. mobilni telefon marke "N..." IMEI br. sa "P.M." sim karticom br....., serijskog broja, mobilni telefon marke "N..." IMEI br. sa sim karticom "T.- C." serijskog broja, od optuženog Š. B. mobilni telefon marke "S..." IMEI br., od optuženog K. R. mobilni telefon marke "N." IMEI br. sa karticom, i mobilni telefon marke "N." i IMEI br. sa sim karticom, od optuženog P. D., mobilni telefon A sa T mobile sim karticom, od optuženog T. M. mobilni telefon marke "S...." IMEI br., kartica sa pri pejd brojem, od optuženog M. Ž. mobilni telefon marke "N..." sa sim karticom IMEI br., od optuženog D. A. mobilni telefon marke "N." IMEI br. sa sim karticom br., ser.br. sim kartice, od optuženog P. P. mobilni telefon marke "S." IMEI br. i sim kartica br., od optuženog B. M. mobilni telefon marke "N." ser.br. i kartice za mobilni telefon br., od optuženog M. N. mobilni telefon marke "N." sive boje sa brojem telefona, od optuženog R. Z. mobilni telefon marke "S." IMEI br. sim kartica P. M. br.

Optuženi su na ime troškova krivičnog postupka obavezani da plate i to: K. R. 1.600,00€, P. D. 2.400,00€, T. M. 1.500,00€, E. M. Ž. 750,00€, D. A. 1.200,00€, B. M. 250,00€, B. N. 300,00€, R. V. 1.250,00€, R. M. 942,50€, R. Z. 500,00€, dok su na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka svaki pojedinačno obavezani da plate 250,00€ u roku od 15 dana od pravosnažnosti prvostepene presude na žiro račun Višeg suda u Podgorici.

Istom presudom pod stavom V osnovom čl. 373 st. 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku optuženi L. D., Š. B., K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A. i P. P. oslobođeni su od optužbe da su izvršili krivično djelo trgovina ljudima iz čl. 444 st. 3 i 6 u vezi st. 1 Kz-a.

Pod stavom VI prvostepene presude osnovom čl. 373 st. 1 tačka 2 Zkp-u, optuženi K. R., S. V. i J. R. oslobođeni su od optužbe da su izvršili krivično djelo trgovina ljudima iz čl. 444 st. 6 u vezi st. 1 Kz-a.

Troškovi postupka nastali u oslobađajućem dijelu osnovom čl. 230 st. 1 Zkp-u, pali su na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbe su izjavili 1. Vrhovno državno tužilaštvo -odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, 2. branilac optuženog L. D., adv. H. G., 3. branilac optuženog Š. B., adv. N. R.; 4. optuženi Š. B., 5. branilac optuženog K. R., adv. R. Z.; 6. branilac optuženog P. D., adv. N. R.; 7. branilac optuženog P. P. adv. Ž. J.; 8. optuženi P. P.; 9. branilac optuženog T. M., adv. U. Đ.; 10. branilac optuženog D. A., adv. H. G.; 11. branilac optuženog M. Ž., adv. N. R.; 12. branilac optuženih B. N., B. M., R. V. i R. M., adv. Z. B.;

Branioци optuženih S. V. i J. R. podnijeli su odgovor na žalbu specijalnog tužioca.

Specijalni tužilac prvostepenu presudu pobija zbog odluke o kazni, bitne povrede odredaba Krivičnog zakonika, povrede Krivičnog zakonika i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže da se uvaži žalba, preinači prvostepena presuda na način što će se optuženi oglasiti krivim za krivična djela činjenično i pravno naznačena optužnicom i osude po zakonu, svim optuženima iz st. I, II, III i IV izreke presude, izrekne strožija kazna zatvora, izrekne mjera bezbjednosti oduzimanja vozila i prihvati predlog za oduzimanje nezakonito stečene imovinske koristi, te izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branilac optuženog L. D., adv. H. G. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi Š. B. prvostepenu presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakonika. Predlaže da se ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Optuženi je takođe žalbom predložio da mu se ukine pritvor.

Branilac optuženog Š. B. adv. N. R. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Branilac optuženih B. N., B. M., R. V. i R. M., prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači na način što će se optuženi B. N., B. M., R. V. i R. M. osloboditi od optužbe ili im se izreći blaža kazna zatvora.

Branilac optuženog T. M., prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže da se prvostepena presuda preinači na način što će se optuženi osloboditi od optužbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi P. P. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se ukine prvostepena presuda i predmet vrati na ponovni postupak i odluku, ili da se preinači i izrekne mu blaža kazna.

Branilac optuženog P. P., adv. Ž. J. prvostepenu presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povreda Krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji. Predlaže da se prvostepena presuda preinači i optuženi oslobodi za krivično djelo iz čl. 401 st. 1 Kz-a, a da mu se za krivično djelo iz čl. 210 st. 1 Kz-a izrekne blaža kazna od one koja je izrečena prvostepenom presudom ili da se pobijana presuda ukine u cjelosti i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

pripadnike, kao i da li će pripadnici grupe krivično pravno odgovarati za pripadništvo kriminalnoj grupi - udruženju. Ovo s toga što pripadnici grupe, koju je organizator osnovao radi vršenja krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od jedne godine ili teža kazna (do pet godina, ali ne i pet - prim. Apelacionog suda), ne vrše krivično djelo, budući krivično djelo iz čl. 401 st. 1 Kz-a, može izvršiti samo organizator grupe.

Naime, u izreci prvostepene presude opisano je da je optuženi L. organizovao grupu sa ciljem vršenja krivičnih djela protiv polne slobode za koja se može izreći kazna zatvora od 1. do 10. godina, što je nerazumljivo iz razloga što u ovoj grupi krivičnih djela ima djela za koja se može izreći kazna upravo u ovom rasponu kao npr. obljuba nad nemoćnim licem iz čl.205 st.1 Kz-a; obljuba sa djetetom iz čl.206 st.1 Kz-a; obljuba zloupotrebom položaja čl.207 st.2 Kz-a itd., koja djela se prilikom konkretizacije pojedinačnih krivičnih djela izvršenih i proizašlih iz zločinačkog plana nigdje ne pominju. Dakle, da bi se presuda mogla ispitati, (i optužnica svakako), krivično djelo (ili djela), u cilju čijeg vršenja je organizovana grupa, mora(ju) biti jasno opredijeljeno(a) u činjeničnom opisu krivičnog djela zločinačko udruživanje iz čl.401 Kz-a, bilo na način što bi se opisala djelatnost grupe iz kog se nesumnjivo može zaključiti vršenje kojeg krivičnog djela je cilj grupe, bilo navođenjem naziva krivičnog djela sa zakonskom odredbom u kojoj je to krivično djelo opisano u Kz-u, a ukoliko krivično djelo ima više oblika za koja je propisana različita kazna onda i naznačenjem stava u kom je ta kriminalna djelatnost sankcionisana, što u konkretnom nije slučaj. Napomenuti je da je nejasno opredijeljen cilj kriminalne grupe, u izreci presude, opredijelio prvostepeni sud, mijenjajući u tom dijelu, takođe nerazumljivo opredijeljen cilj kriminalne grupe iz optužnice, čime je prvostepeni sud istovremeno, osim što je dodatno učinio nejasnim činjenični opis ovog krivičnog djela, prekoračio optužbu i time počinio i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386.st.1 tač.5 Zkp-a.

Dakle, prvostepeni sud je prekoračio optužbu time što je u izreci presude u odnosu na optužnicu proširio broj krivičnih djela u cilju čijeg vršenja je osnovana kriminalna grupa za čije osnivanje je oglašen krivim optuženi L.. Optužnicom je bilo stavljeno na teret da je cilj grupe (pored vršenja »teških krivičnih djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom«, koje je sud ispustio), i vršenje krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije, dakle samo ovog krivičnog djela protiv polne slobode. S toga, kada je prvostepeni sud našao, da cilj kriminalne grupe nije vršenje »teških krivičnih djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom«, zbog čega je taj dio činjeničnog opisa ispustio iz presude, nije mogao u preostalom dijelu činjeničnog opisa optužnice (koji se odnosi na cilj grupe) proširivati krug krivičnih djela u odnosu na onaj koji je bio naveden u ostatku optuženja, jer je time povrijedio objektivni identitet optužbe i presude i tako počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.5 Zkp-a. Na drugačiji zaključak ne utiče ni to što je optužnicom optuženima bilo stavljeno na teret organizovanje (L.) i pripadništvo kriminalnoj grupi (K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A. i P. P.) čiji je cilj bio vršenje "teških krivičnih djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom", što je takođe nerazumljivo opredijeljeno i što je moralo uzrokovati vraćanje optužnice specijalnom tužiocu na uređenje.

U ovom dijelu obrazloženja, a radi pravilnog odlučivanja prvostepenog suda u ponovljenom postupku, Apelacioni sud ukazuje da od mjere kazne koja se može izreći za krivično djelo(a) čije vršenje je cilj kriminalne grupe (udruženja) zavisi pravna kvalifikacija krivičnog djela zločinačko udruživanje tj. po kom stavu čl.401 Kz-a će se kvalifikovati djelo optuženih, a od toga zavisi mjera kazne koja je zapriječena za krivično djelo zločinačko udruživanje, dok u odnosu na pripadnike kriminalne grupe, zavisi i krivična odgovornost. S toga je specijalni tužilac bio dužan da u optužnici na jasan način opredijeli cilj kriminalne grupe tako da se jasno i nesumnjivo može utvrditi koje krivično djelo (iz kog člana i kog stava), je cilj grupe ili da navede tačan naziv krivičnog djela (ili više njih) čije vršenje je cilj grupe (i stava ako član Kz-a u koji je krivično djelo opisano ima više stavova), a ne kako je to učinio u postojećoj optužnici da na uopšten način navodi da je cilj kriminalne grupe vršenje »teških krivičnih djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom«, što je paušalno i ne daje mogućnost jasnog određenja krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženima. Takođe je u optužnici nedovoljno jasno određeno krivično djelo zločinačko udruživanje i u dijelu navoda da je cilj kriminalne grupe bio i vršenje krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije. Ovo s toga, što nije navedeno da li je cilj grupe vršenje ovog djela u osnovnom obliku ili u kvalifikovanom, a bez čega se krivično djelo zločinačko udruživanje ne može potpuno odrediti, budući od mjere kazne koja se može izreći za krivično djelo koje je cilj grupe, zavisi kvalifikacija krivičnog djela zločinačko udruživanje ali i moguća odgovornost pripadnika kriminalne grupe, kao što je prethodno ukazano.

Dakle, ne mogu se paušalno i neodređeno opredjeljivati niti opšti niti posebni bitni

elementi bića krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženima, jer krivično djelo koje se stavlja na teret optuženom (ima) mora biti što tačnije određeno, tako da iz opisa djela na jasan način mogu odrediti zakonska obelježja krivičnog djela kojim se optuženi terete. S toga, ukoliko u ponovljenom postupku, navedene nedostatke u činjeničnom opisu optuženja ne otkloni specijalni tužilac, to će učiniti prvostepeni sud (ovo svakako ako ogłosi krivim okrivljene za krivično djelo zločinačko udruživanje).

4. Optuženi K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A. i P. P. u činjeničnom opisu krivičnih djela pod stavom I izreke prvostepene presude definisani su kao pripadnici kriminalne grupe koju je osnovao optuženi L., a oglašeni su krivim za krivično djelo iz čl. 401 st. 1 Kz-a, kao da su organizatori kriminalne grupe što je međusobno protivurječno, što takođe predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tač. 8 Zkp-a, na šta se osnovano skreće pažnja žalbama branilaca optuženih P., M. i D., advokata N. R. i G. H., kao i žalbom optuženog P. P., a što drugostepeni sud utvrđuje po službenoj dužnosti u odnosu na optužene K. i T.

5. Takođe je nerazumljivo da prvostepeni sud u činjeničnom opisu krivičnog djela zločinačko udruživanje, opredjeljuje da je cilj kriminalne grupe koju je osnovao optuženi L. bilo vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od jedne do deset godina zatvora, što je bez ma kakvog utemeljenja u daljem dijelu opisa odlučnih činjenica kako u pogledu ovog krivičnog djela tako i u dijelu opisivanja krivičnog (ih) djela posredovanje u vršenju prostitucije čl. 210 st. 1 Kz-a, za koje je oglosio krivim optužene koje je definisao kao pripadnike grupe, a za koje krivično djelo je propisana novčana kazna ili zatvor do godine dana.

Drugostepeni sud je imao u vidu da su optuženi L. i optuženi Š. oglašeni krivim za krivično djelo iz čl. 210 st. 2 Kz-a, za koje je propisana kazna zatvora od jedne do deset godina. Međutim, ta činjenica nema uticaja na drugačiji rezon drugostepenog suda. Naime, da bi se cilj kriminalne grupe vezao za propisanu kaznu za krivično djelo iz čl. 210 st. 2 Kz-a, bilo je neophodno prethodno utvrditi da je cilj grupe bio navođenje, podsticanje na prostituciju maloljetnih lica ili učestvovanje u predaji maloljetnih lica radi prostitucije, što prvostepeni sud nije utvrdio niti je specijalni tužilac na taj način definisao cilj kriminalne grupe kao bitan element bića krivičnog djela zločinačko udruživanje. S toga činjenica da je optuženi L. i optuženi Š. (koji i nije mogao biti u ovom postupku osuđen za ovo krivično djelo, o čemu će biti dalje riječi) oglašeni krivim za krivično djelo iz čl. 210 st. 2 Kz-a, nije mogla imati presudan uticaj na pravnu kvalifikaciju krivičnog djela zločinačko udruživanje, jer iz činjeničnog opisa ovog krivičnog djela, kao i iz opisa svih krivičnih djela koja su proizašli iz zločinačkog plana, ne proizilazi da je cilj kriminalne grupe bio navođenje na prostituciju maloljetnih lica (tj. vršenje krivičnog djela iz čl. 210 st. 2 Kz-a). Dakle, na ekscesu pripadnika kriminalne grupe pa i samog organizatora, u smislu izvršenja krivičnog djela koje nije obuhvaćeno planom (ciljem) kriminalne grupe, ne može se zasnivati zaključak da je cilj grupe bio vršenje onog krivičnog djela koje po težini prevazilazi sva krivična djela za koja postoji sumnja da su ih izvršili pojedinačno ili u saučesništvu organizator i pripadnici grupe.

U ovom dijelu napomenuti je da je konfuzija izreke prvostepene presude utoliko veća što je prvostepeni sud optuženog L. (kao organizatora) i Š. (kao pripadnika) oglosio krivim za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 Kz-a, (što podrazumijeva da je cilj grupe bio vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od 5 godina ili teža-do 15 ali ne i 15), a pri tom previdio da grupa, u smislu zločinačkog udruživanja, mora imati bar tri člana, što je prvostepeni sud pokušao sanirati paušalno navodeći da su i optuženi K. R., P. D., T. M., M. Ž., D. A. i P. P. pripadnici ove kriminalne grupe koja ima za cilj kako navodi u st. I izreke, vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju od 1 do 10 godina, iako je ove optužene oglosio krivim za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 1 Kz-a, (koja kvalifikacija bi se odnosila na cilj kriminalne grupe koja je osnovana radi vršenja krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od 1 godine ili teža (do 5 ali ne 5 - prim. Apelacionog suda), a pri svemu tom previdajući da Krivični zakonik ne propisuje kažnjavanje pripadnika ovakve kriminalne grupe, o čemu je već bilo riječi.

6. Prvostepeni sud je oglosio krivim optuženog Š. za djelo činjenično opisano u st. I pod a), a pravno kvalifikovano kao krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, iako radnja ovog optuženog kako ju je opisao specijalni tužilac u stavu I tač. 1 pod a) optužnice, a sud u st. I pod a) izreke presude, ne predstavlja ni jedno krivično djelo opisano u Krivičnom zakoniku. Naime, radnja optuženog Š. pod a) iscrpljuje se u opisu da je: *»kao pripadnik grupe ponovo primio da radi (odnosi se na maloljetnu K.Đ. - prim Apelacionog suda) u noćni klub »A.«*. Međutim, osnovni nedostatak u ovom dijelu presuđenja drugostepeni sud vidi u tome što je specijalni tužilac ovo djelo optuženom Š. stavio na teret u završnoj riječi, u vrijeme kada se promjenjivao novi Zkp-u Sl. list 57/09, koji ne poznaje institut proširenja optužbe, niti za djelo učinjeno na glavnom pretresu niti za krivično djelo optuženog ranije učinjeno, a otkriveno na

glavnom pretresu (što bi ovdje bio slučaj - prim. Apelacionog suda). Donoseći odluku i o proširenom dijelu optužbe, prvostepeni sud nije postupio u skladu sa Zkp-u, zbog čega su i razlozi prvostepene presude koji se odnose na ovaj dio presuđenja potpuno nerazumljivi, što predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.8 Zkp-a, ali takođe i bitnu povredu iz tačke 3 istog člana, jer u ovom dijelu nije postojala optužba ovlašćenog tužioca, budući ni državni, pa ni specijalni tužilac, nema ovlašćenje da na pretresu proširuje optužbu.

7. Iste povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.3 i 8 Zkp-u, prvostepeni sud je počinio u odnosu na optuženog M. N. u pogledu krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl.210 st.1 tač.1 Kz-a, opisano u stavu IV izreke pod petom alinejom. Naime, ovo krivično djelo je stavljeno na teret optuženom M. u završnoj riječi, kada je specijalni tužilac dodao novi stav V u postojećoj optužnici u kom stavu je činjenično i pravno predstavio ovo krivično djelo i tako proširio optužbu, iako za to nije imao zakonska ovlašćenja, jer kako je naprijed navedeno novi Zkp-u ne poznaje institut proširenja optužbe, već samo njene izmjene.

8. Nije razumljiv činjenični opis krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Kz-a, pod stavom II izreke prvostepene presude, za koje je prvostepeni sud oglasio krivim optužene B. M., R. V. i R. M., što takođe predstavlja bitnu povredu iz čl.386 st.1 tač.8 Zkp-u. Naime, prvostepeni sud utvrđuje da su optuženi B.M., R.V. i R.M, kao policajci, izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Kz-a, a pri tom opisuje da su to učinili dok su obavljali poslove obezbeđenja u objektu "A.", dakle očigledno dok se nisu nalazili na dužnosti policijskih službenika, već po isteku radnog vremena. Dužnost je bila specijalnog tužioca, a potom i prvostepenog suda, da opredijeli da li su i po kom propisu policijski službenici obavezni da i nakon isteka radnog vremena obavljaju službenu dužnost policajaca, što bi bila pretpostavka utvrđivanju njihove odgovornosti za nevršenje službene dužnosti van radnog vremena.

Takođe u odnosu na ovo krivično djelo nerazumljivo je, da specijalni tužilac u optužnici, a potom sud u presudi, navodi da su ovi optuženi postupali protivno Pravilima službe, a pri tom se ne zna o kakvim pravilima se radi (da bi se ispitala optužnica, a potom i presuda mora se navesti službeni list u kom su ta pravila objavljena). Iz razloga prvostepene presude proizilazi da sud pomenuta pravila veže za etički kodeks, što je dodatno nerazumljivo, jer je etički kodeks skup pravila kojih treba da se policajci pridržavaju, kako se ne bi urušavao ugled službenika i institucije koju predstavljaju, ali čija povreda se ne može smatrati povredom službene dužnosti u smislu radnje izvršenja krivičnog djela iz čl.416 Kz-a.

9. Nerazumljiva je izreka prvostepene presude pod I tač.a) u kojoj je opisano krivično djelo optuženog L. koje se odnosi na posredovanje u vršenju prostitucije maloljetnice. Naime specijalni tužilac nije u optužnici, a potom ni sud u presudi, naveo **vrijeme izvršenja ovog krivičnog djela**, pa nedostatak tog bitnog elementa ovog krivičnog djela čini izreku nerazumljivom i predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.8 Zkp-u.

10. Nerazumljiva je izreka prvostepene presude po I tač. d), na šta se osnovano skreće pažnja žalbom branioca optuženog L., optuženog Š. i njegovog branioca, u dijelu u kom su oglašeni krivim optuženi L. i Š. "da su više puta posredstvom optuženog P. ugovarali pružanje seksualnih usluga u klubu »P.«". Naime, osim navedene paušalne tvrdnje, koja se ne može ispitati, činjenični opis ovog krivičnog djela ne sadrži nijednu činjenicu koja bi predstavljala konkretizaciju ovako paušalne tvrdnje, pa je nerazumljivo šta su učinili optuženi L. i Š. (pod I tač.d), i za koje radnje su oglašeni krivim i kažnjeni.

11. Nerazumljivi su razlozi prvostepene presude u dijelu navoda u čemu se, po stanovištu prvostepenog suda, razlikuje krivično djelo trgovine ljudima - čl. 444 Kz-a, od krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije - čl. 210 Kz-a. Tako na str.58, u drugom pasusu prvostepeni sud elaborira da ono što krivično djelo iz čl. 210 Kz-a, razlikuje od krivičnog djela iz čl.444 Kz-a, jeste da se krivično djelo iz čl. 210 Kz-a obavlja uz pristanak lica koje se prostituše, a to je dobrovoljnost djevojaka u obavljanju radnje prostitucije. U ovom dijelu prvostepeni sud je previdio da saglasnost tj. dobrovoljnost bavljenja prostitucijom kod ženskog lica može biti dobijeno na neki od načina koje propisuje čl. 444 Kz-a. Svakako da bez dobrovoljnog pristanka osobe koja se predaje drugom radi prostitucije ne može biti riječi o krivičnom djelu posredovanje u vršenju prostitucije. Međutim ni dobrovoljni pristanak nema značaja ako je dobijen na neki od načina predviđen u čl. 444 Kz-a.

Da bi se pravilno kvalifikovala radnja nekog lica koje navodi, podstiče tj.vrbuje na prostituciju drugo lice ili učestovanje u predaji lica radi prostituisanja, treba imati u vidu i način na koji se prostitucija organizuje. Ukoliko se navođenje, podsticanje tj. vrbovanje drugog da se prostituše svodi na dovođenje u vezu klijenta i osobe koja se prostituše, a pri tom prostituisano lice određuje svojom voljom vrstu i visinu naknade, zadržava mogućnost da bira i odbije klijenta, da definiše način, vrstu i uslove angažovanja i donese odluku o prestanku prostitucije, onda bi se

radilo o krivičnom djelu navođenje na vršenje prostitucije iz čl.210. U protivnom postojao bi indikator koji ukazuje da je u pitanju krivično djelo trgovina ljudima iz čl.444 Kz-a, u kom slučaju kad je pasivni subjekat maloljetno lice, dužnost suda se svodi na utvrđivanje radnje izvršenja i cilja u kom se npr. vrbuje maloljetno lice, dok kod punoljetnih lica treba utvrditi i način na koji se preuzima radnja vrbovanja ili druga radnja, kao npr. zloupotreba teških prilika, zloupotreba ovlaštenja, koja može podrazumijevati i zloupotrebu poslodavca, koji kroz tu poziciju npr. vrbuje lice radi vršenja prostitucije i sl..

12. Nerazumljivi su razlozi na strani 58. prvostepene presude, u dijelu gdje sud utvrđuje da su djevojke koje su se svojevrijem bavile prostitucijom dio novca koje su ostvarile stavljanjem svoga tijela muškarcima na uživanje, uzimale za sebe, dio novca predavale pripadnicima grupe koji su dalje dio predavali optuženom L.. Iz ovakvog utvrđenja koje je suprotno odbrani optuženog P. P., čiju odbranu u tom dijelu prvostepeni sud prihvata, proizilazilo bi da su djevojke bile poslodavci, kako pripadnicima grupe, tako i organizatoru grupe i da su im one određivale koliko će im naknadu od svoje zarade dati, što je protivrečno sa kompletnim dokaznim materijalom i ostalim razlozima presude, što takođe predstavlja bitna povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tačka 8 Zkp-u.

13. Osnovano se žalbom branilaca ukazuje da je izreka prvostepene presude nerazumljiva u dijelu u kom se pod stavom I navodi devetnaest imena lica koja su pružala seksualne usluge i jedne maloljetnice, dok u opisu krivičnih djela koja su proizišla iz zločinačkog plana, veći dio tih lica nije opredjeljen kao pasivni subjekt tj. oštećeni kod krivičnih djela za koje su optuženi pojedinačno oglašeni krivim, što je međusobno protivrečno pa time i nerazumljivo, a u čemu u obrazloženju presude nema razloga, što takođe predstavlja bitna povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tačka 8 Zkp-u.

14. Prvostepeni sud je dao nerazumljive razloge za oslobađajući dio prvostepene presude, posebno kada je našao da optuženi L. nije izvršio krivično djelo trgovine ljudima u dijelu koji se odnosi na mlđb. K. Đ.. Naime, prvostepeni sud nije pravilno tumačio odredbu čl. 444 st. 2 Kz-a, koja predviđa da za postojanje krivičnog djela trgovine ljudima kada je pasivni subjekat maloljetno lice, nije potrebno dokazivati i utvrđivati, upotrebu sile i prijetnje i drugih načina na koji se preuzima radnja izvršenja ovog krivičnog djela, već je dovoljno utvrditi da je izvršilac preuzeo neku od radnji izvršenja koje su u zakonu alternativno propisane, kao i da je ta radnja preuzeta radi nekih od alternativno propisanih ciljeva u zakonskoj odredbi čl. 444 Kz-a. Stoji činjenica da se krivično djelo trgovine ljudima iz čl. 444 st. 2 Kz-a, koje za pasivni subjekt ima - maloljetno lice, gotovo i ne razlikuje od krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 2 Kz-a, budući termin "vrbuje", kao radnja izvršenja krivičnog djela trgovine ljudima, nije ništa drugo nego "navođenje i podsticanje" kao radnja izvršenja krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije, zbog čega se razlozi prvostepene presude na str. 61, u prvom pasusu u dijelu u kom se radnja optuženog L. preuzete u pravcu maloljetnice cijeni kao podsticanje, pokazuju nerazumljivim. Dakle, da bi se napravila razlika između ovih krivičnih djela moraju se prepoznati indikatori koji izvršioca opredjeljuju da vrbuje (tj. navodi i podstiče) maloljetno lice na prostituciju. Sud mora napraviti razliku između ovih krivičnih djela polazeći i od motivacije izvršioca koja se kod krivičnog djela trgovine ljudima uvijek svodi na ostvarenje profita, dok to nije slučaj kod krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 2 Kz-a, koje se može vršiti iz najrazličitijih motiva, kao npr. kada izvršilac navodi na prostituciju maloljetno lice kako bi se tako osvetio porodici maloljetnika ili sl.. Dakle, iako motiv nije element bića krivičnog djela trgovine ljudima i krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije ipak i on može poslužiti kao indikator, kako bi se u pogledu pravne kvalifikacije na pravilan način opredijelila radnja izvršioca krivičnog djela, posebno kada je pasivni subjekat maloljetno lice, u kom slučaju upravo taj indikator može biti pravi putokaz za razlikovanje ovih krivičnih djela.

15. Nije razumljivo za koju radnju je optuženi K. oglašen krivim u stavu I izreke prvostepene presude, po čl. 210 st. 1 Kz-a, budući u tačkama od a) do g), u kojima su opisana krivična djela organizatora pripadnika grupe, a naime posredovanje u vršenju prostitucije, nigdje nije činjenično opisano djelo optuženog K.. Ono za šta se veže djelatnost K. pod stavom I alineja 1, 2 i 3, ne može predstavljati opis krivičnog djela ovog okrivljenog koje bi se moglo podvesti pod čl. 210 st. 1 Kz-a, jer su pod alineama opisani unaprijed određeni zadaci i uloga organizatora i pripadnika kriminalne grupe, čime se verifikovao jedan od uslova organizovanog kriminala. Ukazati je da novi Zkp-u, po kom se okončao krivični postupak u ovom predmetu, više ne prepoznaje posebne odredbe za krivična djela izvršena na organizovan način, pa je ovim alineama nepotrebno opterećen činjenični opis kako optužnice tako i presude, i prvostepeni sud ga je trebao ispustiti iz činjeničnog opisa kao što je s pravom ispustio odredbu čl. 507 Zkp-u (Sl.list 71/03 i 47/06) iz pravne kvalifikacije.

16. Osnovano se žalbom specijalnog tužioca prvostepena presuda pobija u oslobađajućem dijelu u kom su optuženi K. R., S. V. i J. R., oslobođeni od optužbe da su izvršili krivično djelo trgovine ljudima iz čl. 444 st. 6 u vezi st. 1 Kz-a. Naime, nakon donošenja prvostepene presude, pristigli su zapisnici o saslušanju svjedoka, čije je saslušanje zamolbeno traženo od pravosudnih organa Srbije. Iskaz svjedoka - oštećene M. M. je od odlučnog značaja za rasvjetljenje krivičnog djela ovih optuženih, pa budući taj dokaz kao novi ukazuje na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, koje je nužno dovelo do uvažavanja žalbe tužioca i ukidanje prvostepene presude pod stavom VI. Drugostepeni sud smatra potrebnim, radi pravilnog usmjerenja, kako prvostepenog suda, tako i specijalnog tužioca, osvrnuti se na dio žalbenih navoda specijalnog tužioca, a naime da je prvostepeni sud propustio da radnje optuženog K. R., opisane pod stavom IV cijeni kao produženo krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a. U ovom dijelu nije od tolikog značaja to što ni specijalni tužilac tako nije pravno kvalifikovao radnje ovog optuženog, već to što je specijalni tužilac u dijelu kvalifikovanja radnji svih optuženih koje veže za pravnu kvalifikaciju krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 Kz-a, na strani 13 optužnice, naveo potpuno nerazumljivu i konfuznu pravnu kvalifikaciju ovog djela. Tako je specijalni tužilac nakon opisa radnji koje stavlja na teret optuženima, od 6-13 strane optužnice, naveo da bi time optuženi (svi) izvršili (između ostalog-prim. Apelacionog suda) i krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 i stav 2 u vezi st. 1 Kz-a, što je potpuno nerazumljivo. Stoji činjenica da pravna kvalifikacija tužioca ne veže sud, ali se pod tim podrazumijeva razumljiva pravna kvalifikacija a ne ovakva kakvu je dao specijalni tužilac, koja za Apelacioni sud stavlja pred dilemu kako se prvostepeni sud uopšte mogao »izboriti« sa ovakvom optužbom i kako je mogao ocijeniti šta se kome od optuženih stavlja na teret i kvalifikuje kao krivično djelo posredovanje u vršenju prostitucije i u kom dijelu optuženja su radnje svakog optuženog pojedinačno opisane. Pravilna primjena Krivičnog zakonika i sudska praksa daje mogućnost sledećih pravnih kvalifikacija krivičnih djela posredovanje u vršenju prostitucije: posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 Kz-a i posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a. Ne postoji mogućnost pravnog kvalifikovanja ovog krivičnog djela kako to čini specijalni tužilac, a naime posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 210 st. 1 i st. 2 u vezi st. 1 Kz-a. Konfuzija je u toliko veća što se ova pravna kvalifikacija navodi ispod osam strana opisa radnji optuženih, koji opis je koncipiran na potpuno konfuzan način. Naime, specijalni tužilac najprije daje uvodni dio opisa, nakon čega slijedi činjenični opis pod I, ispod kog su 4 alineje pa nakon toga se počinje sa tačkom 1 koja se nadalje razvrstava pod tačkom a), b) c) i d), a potom slijedi tačka 2 koja se razvrstava pod a), b), c) i d). U dijelu pravne kvalifikacije ne naznačava se koji dio činjeničnog opisa, za kog od šesnaestorice optuženih (neki nisu pomenuti u ovom dijelu) se podvodi pod pravnu kvalifikaciju krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 3 u vezi st. 1 Kz-a, koji dio činjeničnog opisa za kog optuženog se podvodi pod krivično djelo trgovine ljudima iz čl. 444 st. 3 i 6 u vezi st. 1 Kz-a, obzirom da svih 16 optuženih nisu pomenuti u činjeničnom opisu koji je prethodio kvalifikaciji, te konačno za koji dio činjeničnog opisa i za kog optuženog se veže za pravnu kvalifikaciju krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije, koja je, kako je prethodno navedeno, nerazumljivo opredijeljena. Naime, u pogledu krivičnog djela iz čl. 210 Kz-a, radi jasnog određenja koje krivično djelo se kom optuženom stavlja na teret, specijalni tužilac je bio dužan na jasan način opredijeliti kome od 16 optuženih se stavlja na teret krivično djelo iz čl. 210 st. 1 Kz-a, i pod kojim stavom, alinejom, tačkom optužnice, je to djelo opisano, te kom od 16 optuženih se stavlja na teret krivično djelo iz čl. 210 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, u kom dijelu optuženja (pod kojim stavom, tačkom, alinejom) je za svakog pojedinačno to djelo opisano. Zbog ovakvih nerazumljivosti optužnice, vanraspravnog vijeća prvostepenog suda, odlučujući po prigovorima na optužnicu trebalo je postupiti u smislu čl. 281 st. 1 tačka 2, u vezi čl. 274 st. 1 tačka 2 Zkp-u, - Sl.list 71/03; 47/06 (važi u vrijeme podnošenja optužnice), čime bi se u značajnom olakšalo ispitivanje osnovanosti optuženja i utvrđivanje krivice svakog optuženog pojedinačno od strane prvostepenog suda.

17. Neosnovano se žalbom specijalnog tužioca tvrdi da je prvostepeni sud u presudi iz optužnice izostavio tačku II b), jer je za taj dio optuženja prvostepeni sud donio oslobađajuću presudu - st. 15.

18. Osnovano se žalbom branioca ukazuje da se prvostepena presuda ne može ispitati u dijelu u kom prvostepeni sud činjenice utvrđuje na osnovu rezultata MTN tj. preslušanih telefonskih razgovora, a da pri tom, kao na primjer na strani 61 i 77, ne interpretira krucijarni dio telefonskog razgovora, već samo navodi čas u kom se razgovor odvija ili poruka šalje, bez čega se zaključak suda u pogledu odlučnih činjenica ne može ispitati.

19. Nerazumljivi su i razlozi na str. 75 u prvom pasusu u kom prvostepeni sud navodi da nije dokazano da su djevojke bile "... zbog teških prilika primoravane....", ovo s toga što se teške

prilike pasivnog subjekta kod krivičnog djela iz čl. 444 Kz-a, iskorišćavaju, pa kad one postoje nije potrebno i primoravanje što bi impliciralo prinudu kao drugi alternativni način izvršenja djela.

20. Nisu razumljivi razlozi prvostepene presude na str.77, pa u tom dijelu ni žalbeni navodi specijalnog tužioca u kom se sud i specijalni tužilac bave ciljem trgovine ljudima iskazanim u vidu seksualne i radne eksploatacije pasivnog subjekta. Ovo s toga što ovi ciljevi trgovine ljudima nisu bili propisani kao elementi bića krivičnog djela u vrijeme izvršenja krivičnih djela koje se stavljaju na teret optuženima, već su u opis krivičnog djela trgovina ljudima iz čl.444 Kz-a, unijeti izmjenama Kz iz maja 2010 godine, dakle nakon vremena izvršenja predmetnih krivičnih djela.

21. Nisu razumljivi razlozi prvostepene presude u dijelu u kom prvostepeni sud smatra da nije bilo uslova da se od optuženih oduzme imovinska korist stečena izvršenjem krivičnog djela, a to imajući u vidu odredbu čl. Kz-a i čl. ...Zkp-u, kao i činjenično utvrđenje prvostepenog suda. Naime, kroz razloge prvostepene presude proizilazi da prvostepeni sud utvrđuje da su optuženi zadržavali dio naknade koju su klijenti isplaćivali na ime seksualnih usluga koje su im pružale oštećene. Pri takvom utvrđenju, dužnost je bila prvostepenog suda da od optuženih oduzme imovinsku korist koju su stekli vršenjem krivičnog djela za koje ih je oglasio krivim, a visinu imovinske koristi utvrdi po slobodnoj ocjeni u smislu čl. 480 Zkp-u, ukoliko bi njeno utvrđivanje predstavljalo nesrazmjerne teškoće ili znatno odugovlačilo postupak.

Imajući u vidu prethodno navedene nedostake prvostepene presude, koji u osuđujućem dijelu predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tačka 3, 5 i 8 Zkp-u, a u oslobađajućem dijelu pod stavom V izreke prvostepene presude iz čl. 386 st. 1 tačka 8 Zkp-u, a nepotpuno i pogrešno činjenično utvrđenje u st. VI izreke prvostepene presude, drugostepeni sud je uvažavajući žalbe, utinuo prvostepenu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Napomenuti je da optuženi M. N. i R. Z. nisu izjavljivali žalbu protiv prvostepene presude, a specijalni tužilac u odnosu na ove optužene ne pobija prvostepenu presudu, budući se u obrazloženju žalbe u dijelu stava IV prvostepene presude u kom su ovi optuženi oglašeni krivim, žalbu podnosi samo zbog pogrešne primjene zakona u odnosu na optuženog K. R., a u pogledu odluke o kazni pobija samo odluku u dijelu u kom je izrečena kazna zatvora, a to nije slučaj kod ovih optuženih budući je njima izrečena uslovna osuda, kao mjera upozorenja. Imajući ovo u vidu prvostepena presuda je u odnosu na optužene M. N. i R. Z. ostala je neizmjenjena.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će provesti do sada provedene dokaze, a takođe saslušati ili pročitati iskaze svjedoka koji su zamolbeno saslušani od strane pravosudnih organa Srbije - P. J. i M. M., pa će otkloniti nedostatke na koje je prethodno ukazano i na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjeniti Krivični zakonik, a u odluci koju donese o svim odlučnim činjenicama dati jasne, razumljive i međusobno ne protivrečne razloge, s tim što će imati u vidu da je predmet razmatranja u ponovnom postupku optužnica koja je precizirana u završnoj riječi specijalnog tužioca bez dijela koji se odnosi na proširenje optužbe. Ukoliko specijalni tužilac to ne učini, prvostepeni sud će iz činjeničnog opisa ispustiti sve one djelove koji ne predstavljaju bitne elemente bića krivinih djela koje se stavljaju na teret optuženima i koji ne predstavljaju odlučne činjenice, posebno u dijelu u kom se činjenični opis vezivao za odredbu čl. 507 Zkp-u, koja se više ne primjenjuje, a koji nepotrebno opterećuju činjenični opis krivičnih djela. Nakon čitanja optužnice, na glavnom pretresu, zatražiće od specijalnog tužioca razjašnjenje optužnice posebno u dijelu pravne kvalifikacije krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije, a u smislu prethodno ukazanog. U postupku odlučivanja prvostepeni sud će imati u vidu, da ukoliko utvrdi da su optuženi izvršili krivično djelo trgovine ljudima, to krivično djelo ne može biti u idealnom sticaju sa krivičnim djelom posredovanje u vršenju prostitucije.

Na osnovu izloženog a osnovom čl.407 Zkp-u odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 20.01.2012.godine

Zapisničar,
Ljiljana Košarac

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Milivoje Katnić s.r.